

Publicerad 2023-04-23 13:59 av Malin Tyberg

En omskriven version av Vinglös.

Vinglös

Jag har svårt att tala om fågeln

Varje ord bränner mig

Fågeln som jag träffade i buren

Där han blivit fri

Vingarna fallit

Han sjöng så vackert

Skadad men tillfälligt hel

Varm

Utanför buren flög han sig trasig

Sången tystnade av alla vita pinnar

Hans färger bleknade bakom molnen

Förblindade de klara ögonen

Precis släppt ut ur buren igen

Buren där han torkat och tömts

Då jag fick i uppdrag att köpa mjölk med honom

Han var en vinglös som flög

Men jag skulle hålla honom nära och nere

Bara efter några meter störtade han och kraschlandade på grannarnas tomt

Han rullade runt och spelade död

Jag stod bredvid och såg storögt på

Fanns liv i en så sargad kropp?

Så lockade vita pinnen honom till nytt hopp

Han flög över häckar och över bilar på gatan

De lämnades med krossade glas

Jag skar mig på skärvorna han lämnade efter sig

Ärr i själen

Kände ansvar, skuld

Jag skrek: "Snälla kom ner, obevingad och hel!"

Han landade på lyktstolpen bredvid affären

Affären som blivit en deal för honom

Slutligen släppte han taget och föll mot mark men in i dimmorna

Jag fångade honom med mina händer,

och uppdraget ändrades

Jag skulle locka honom med mig

Stänga in i mitt flickrum
Mellan fyra dörrar
Han kunde sjunga där
Så vackert
Som i buren
Glittrande ögon
Jag var bara ett trängt barn
Men han var en fågad fågelunge

Den vinglösa kunde inte stanna nere
Jag tvingades hålla honom i mina händer
tills de tog honom
Jag såg hur ögonen dog och han föll kall till marken
Han begravdes i mitt hjärta

@ Malin Tyberg

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Malin Tyberg med Poeter.se id #138658 innehar upphovsrätten